LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS (ES) 2022/895

(2022. gada 24. maijs),

ar ko pilnvaro Eiropas Savienības vārdā sākt sarunas par visaptverošu starptautisku konvenciju par vēršanos pret informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu noziedzīgiem nolūkiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 82. panta 1. un 2. punktu un 83. panta 1. punktu saistībā ar 218. panta 3. un 4. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

tā kā:

(1) Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālā asambleja 2019. gada 27. decembrī pieņēma Rezolūciju 74/247 par vēršanos pret informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu noziedzīgiem nolūkiem un pieņēma lēmumu izveidot atklātu *ad hoc* starpvaldību ekspertu komiteju, kurā pārstāvēti visi reģioni un kuras mērķis ir izstrādāt visaptverošu starptautisku konvenciju par vēršanos pret informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu noziedzīgiem nolūkiem.

(2) Savienība jau ir pieņēmusi noteikumus, kas aptver dažus, bet ne visus no tiem elementiem, attiecībā uz kuriem, visticamāk, tiks apsvērta to iekļaušana visaptverošā starptautiskā konvencijā par vēršanos pret informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu noziedzīgiem nolūkiem. Minētie noteikumi jo īpaši ietver instrumentus attiecībā uz materiālajām krimināltiesībām ([1]), uz policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās ([2])un uz

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/93/ES (2011. gada 13. decembris) par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI (OV L 335, 17.12.2011., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/40/ES (2013. gada 12. augusts) par uzbrukumiem informācijas sistēmām, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2005/222/TI (OV L 218, 14.8.2013., 8. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/713 (2019. gada 17. aprīlis) par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem un ar ko aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/413/TI (OV L 123, 10.5.2019., 18. lpp.).

([2]) Padomes 2000. gada 29. maija Akts, ar ko saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 34. pantu izstrādā Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās (OV C 197, 12.7.2000., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1727 (2018. gada 14. novembris) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*) un ar ko aizstāj un atceļ Padomes Lēmumu 2002/187/TI (OV L 295, 21.11.2018., 138. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.); Padomes Pamatlēmums 2002/465/TI (2002. gada 13. jūnijs) par kopējām izmeklēšanas grupām (OV L 162, 20.6.2002., 1. lpp.); Padomes Pamatlēmums 2009/948/TI (2009. gada 30. novembris) par jurisdikcijas īstenošanas konfliktu novēršanu un atrisināšanu kriminālprocesā (OV L 328, 15.12.2009., 42. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV L 130, 1.5.2014., 1. lpp.).

minimālajiem procesuālo tiesību standartiem ([3]), kā arī drošības pasākumus datu un privātuma aizsardzībai ([4]). Turklāt, tā kā tiesību aktu priekšlikumi jau ir ierosināti un apspriesti papildu saistītās jomās, attiecīgie priekšlikumi arī būtu jāņem vērā tiktāl, ciktāl to mērķis ir stiprināt Savienības tiesiskā regulējuma efektivitāti.

(3) Tāpēc visaptveroša starptautiska konvencija par vēršanos pret informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu noziedzīgiem nolūkiem var ietekmēt dažus Savienības noteikumus vai mainīt to darbības jomu.

(4) Lai aizsargātu Savienības tiesību integritāti un nodrošinātu, ka starptautisko tiesību un Savienības tiesību normas arī turpmāk ir saskanīgas, Komisijai kopā ar dalībvalstīm jautājumos, kuri ir Savienības kompetencē, kā noteikts Līgumos, un attiecībā uz kuriem Savienība ir pieņēmusi noteikumus, ir jāpiedalās sarunās par visaptverošu starptautisku konvenciju par vēršanos pret informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu noziedzīgiem nolūkiem.

(5) Padome 2021. gada 22. martā pieņēma secinājumus par ES kiberdrošības stratēģiju digitālajai desmitgadei. Tajos Padome atgādināja, ka vairāki aspekti sarunās par visaptverošu starptautisku konvenciju par vēršanos pret informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu noziedzīgiem nolūkiem varētu būt saistīti ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku, uzsverot, ka tā "atbalsta un sekmē Budapeštas Konvenciju par kibernoziegumiem un darbu, kas turpinās pie minētās konvencijas otrā papildprotokola; turklāt turpina iesaistīties daudzpusējā viedokļu apmaiņā par kibernoziedzību, tostarp procesos, kas saistīti ar Eiropas Padomi, Apvienoto Nāciju Organizācijas Narkotiku un noziedzības novēršanas biroju (*UNODC*) un Noziedzības novēršanas un kriminālās tiesvedības komisiju (*CCPCJ*), lai nodrošinātu pastiprinātu starptautisko sadarbību cīņā pret kibernoziedzību, tostarp nodrošinātu paraugprakses un tehnisko zināšanu apmaiņu, un atbalstītu spēju veidošanu, vienlaikus ievērojot, veicinot un aizsargājot cilvēktiesības un pamatbrīvības".

(6) Šim lēmumam nebūtu jāskar kompetences sadalījums starp Savienību un tās dalībvalstīm, kā noteikts Līgumos, dalībvalstu dalība sarunās par visaptverošu starptautisku konvenciju par vēršanos pret informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu noziedzīgiem nolūkiem un jebkāds turpmāks lēmums noslēgt, parakstīt vai ratificēt šādu konvenciju.

(7) Sarunu norādes, kas izklāstītas šā lēmuma papildinājumā, ir adresētas Komisijai, un atkarībā no sarunu gaitas tās vajadzības gadījumā var pārskatīt un pilnveidot.

(8) Saskaņā ar lojālas sadarbības principu Komisijai un dalībvalstīm sarunu procesā būtu cieši jāsadarbojas, tostarp, uzturot regulārus kontaktus ar dalībvalstu ekspertiem un pārstāvjiem Ņujorkā un Vīnē.

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/64/ES (2010. gada 20. oktobris) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (OV L 280, 26.10.2010., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV L 142, 1.6.2012., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV L 294, 6.11.2013., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/1919 (2016. gada 26. oktobris) par juridisko palīdzību aizdomās turētajiem un apsūdzētajiem kriminālprocesā un pieprasītajām personām Eiropas apcietināšanas ordera procesā (OV L 297, 4.11.2016., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV L 132, 21.5.2016., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV L 65, 11.3.2016., 1. lpp.).

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu krimināsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.); Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/136/EK (2009. gada 25. novembris), ar ko groza Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvu 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un Regulu (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā (OV L 337, 18.12.2009., 11. lpp.).

(9) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas sniedza atzinumu 2022. gada 18. maijā ([5]).

(10) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro.

(11) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Komisija ar šo tiek pilnvarota Savienības vārdā attiecībā uz jautājumiem, kuri ir Savienības kompetencē, kā noteikts Līgumos, un attiecībā uz kuriem Savienība ir pieņēmusi noteikumus, sākt sarunas par visaptverošu starptautisku konvenciju par vēršanos pret informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošanu noziedzīgiem nolūkiem.

2. Sarunas risina pamatojoties uz Padomes sarunu norādēm, kas izklāstītas šā lēmuma papildinājumā, un atkarībā no sarunu gaitas tās vajadzības gadījumā var pārskatīt un pilnveidot.

2. pants

Sarunas risina, apspriežoties ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupu, kura ar šo tiek iecelta par īpašo komiteju LESD 218. panta 4. punkta nozīmē.

Komisija regulāri ziņo pirmajā daļā minētajai īpašajai komitejai par pasākumiem, kas veikti, ievērojot ar šo lēmumu, un regulāri ar to apspriežas.

Komisija pēc Padomes lūguma tai ziņo par sarunu gaitu un iznākumu, tostarp rakstiski.

Ciktāl sarunas attiecas uz jautājumiem, kas ir gan Savienības, gan tās dalībvalstu kompetencē, Komisija un dalībvalstis sarunu gaitā cieši sadarbojas, lai panāktu Savienības un tās dalībvalstu starptautiskās pārstāvības vienotību.

3. pants

Šo lēmumu un tā papildinājumu publisko uzreiz pēc to pieņemšanas.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

([5]) 2022. gada 18. maija atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

Briselē, 2022. gada 24. maijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
B. LE MAIRE

PAPILDINĀJUMS

NORĀDES SARUNĀM PAR VISAPTVEROŠU STARPTAUTISKU KONVENCIJU PAR VĒRŠANOS PRET INFORMĀCIJAS UN KOMUNIKĀCIJAS TEHNOLOĢIJU IZMANTOŠANU NOZIEDZĪGIEM NOLŪKIEM

Attiecībā uz sarunu procesu Savienībai būtu jācenšas panākt, ka:

(1) Sarunu process ir atklāts, iekļaujošs un pārredzams un balstās uz godprātīgu sadarbību;

(2) Sarunu process ļauj jēgpilni piedalīties visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp pilsoniskās sabiedrības, privātā sektora, akadēmisko aprindu un nevalstisko organizāciju pārstāvjiem;

(3) Lai nodrošinātu iekļaujošu procesu, viedokļi, kas saņemti no visām Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstīm, tiek ņemti vērā vienlīdzīgi;

(4) Sarunu procesa pamatā ir efektīva un reālistiska darba programma.

Attiecībā uz sarunu vispārējiem mērķiem Savienībai būtu jācenšas panākt, ka:

(5) Konvencija nodrošina cilvēktiesību un pamatbrīvību augsta līmeņa aizsardzību, un tā vienlaikus ir efektīvs instruments, ar ko tiesībaizsardzības un tiesu iestādes globāli var cīnīties pret kibernoziedzību, lai veicinātu un stiprinātu pasākumus kibernoziedzības efektīvākai un iedarbīgākai novēršanai un apkarošanai, kā arī lai veicinātu un atvieglotu starptautisko sadarbību, nodrošinātu cietušo tiesību augsta līmeņa aizsardzību un atbalstītu spēju veidošanu un tehnisko palīdzību cīņā pret kibernoziedzību;

(6) Pilnībā tiek ņemta vērā pašreizējā praksē pārbaudīto starptautisko un reģionālo instrumentu un pasākumu sistēma, kas atspoguļota Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Rezolūcijās 74/247 un 75/282. Tādējādi Konvencija ir saderīga ar esošajiem starptautiskajiem instrumentiem, jo īpaši ar 2000. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību un tās protokoliem, 2003. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju, 2001. gada Eiropas Padomes Budapeštas konvenciju par kibernoziegumiem un tās protokoliem, kā arī ar citiem attiecīgiem starptautiskiem un reģionāliem instrumentiem, jo īpaši saistībā ar cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību. Konvencija novērš jebkādu ietekmi uz to piemērošanu vai uz jebkuras valsts turpmāku pievienošanos šiem esošajiem instrumentiem un, ciktāl iespējams, novērš nevajadzīgu dublēšanos;

(7) Pilnībā tiek ņemts vērā darbs un rezultāti, ko guvusi starpvaldību ekspertu atklātā sastāva grupa, kuras mērķis ir veikt visaptverošu pētījumu par kibernoziegumiem, un par ko panākta vienošanās Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Rezolūcijā 75/282;

(8) Konvencijas noteikumi nodrošina cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību visaugstākajā iespējamajā līmenī. ES dalībvalstīm būtu jāspēj ievērot starptautiskos un ES tiesību aktus, tostarp pamattiesības, brīvības un vispārējos ES tiesību principus, kas noteikti Eiropas Savienības līgumos un Pamattiesību hartā. Konvencijas noteikumiem vajadzētu būt saderīgiem arī ar ES un tās dalībvalstu starptautiskās tirdzniecības saistībām.

Attiecībā uz sarunu būtību Savienībai būtu jācenšas panākt, ka:

(9) Konvencijā ir sniegtas tādu noziedzīgu nodarījumu definīcijas, kurus var izdarīt, tikai izmantojot datorsistēmas;

(10) Ar noteikumu, ka tiek garantēti pietiekami nosacījumi un aizsardzības pasākumi un cilvēktiesību un pamatbrīvību pienācīga aizsardzība, kā izņēmumu no 9. punktā izklāstītā principa, Konvencijā varētu sniegt tādu noziedzīgu nodarījumu definīcijas, kurus var izdarīt, neizmantojot datorsistēmas, bet kuri noteiktos apstākļos kļūst iespējami, izmantojot datorsistēmas, bet tikai gadījumos, kad datorsistēmu iesaistīšana būtiski maina noziedzīgu nodarījumu īpašības vai ietekmi;

(11) Noziedzīgi nodarījumi ir skaidri un šauri definēti tehnoloģiski neitrālā veidā. Definīcijas ir saderīgas ar tām definīcijām, kas sniegtas citās attiecīgās starptautiskās vai reģionālās konvencijās, jo īpaši kibernoziedzības jomā, un ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem un pamatbrīvībām;

(12) Konvencijā ir sniegti noteikumi par līdzdalību šādos noziedzīgos nodarījumos un attiecīgā gadījumā par mēģinājumu tos izdarīt, par fizisko un juridisko personu atbildību par šādiem noziedzīgiem nodarījumiem, par jurisdikcijas noteikšanu attiecībā uz šādiem noziedzīgiem nodarījumiem un par iedarbīgām, samērīgām un atturošām sankcijām un pasākumiem attiecībā uz šādiem noziedzīgiem nodarījumiem, un šie noteikumi ir saderīgi ar citām attiecīgām starptautiskām vai reģionālām konvencijām, jo īpaši organizētās noziedzības vai kibernoziedzības jomā, un ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem;

(13) Konvencijā ir paredzēti procesuālie krimināltiesiskie pasākumi, kuri ļauj iestādēm efektīvi izmeklēt kibernoziegumus, un kuri, ja tiek nodrošināti pietiekami aizsardzības pasākumi, varētu ietvert pasākumus, lai saglabātu vai iegūtu elektroniskus pierādījumus par jebkuru noziedzīgu nodarījumu krimināllizmeklēšanas vai tiesvedības ietvaros, un, ja turklāt ir pierādīta vajadzība un pievienotā vērtība, pasākumus, lai iesaldētu un konfiscētu šādos noziegumos iegūtos līdzekļus, pienācīgi ņemot vērā samērīguma, likumības un nepieciešamības principus, tiesību uz privātuma ievērošanu aizsardzību, kā arī personas datu aizsardzību;

(14) Minētie procesuālie krimināltiesiskie pasākumi nav pretrunā citām attiecīgām starptautiskām vai reģionālām konvencijām, jo īpaši organizētās noziedzības vai kibernoziedzības jomā, un ir saderīgi ar šādām konvencijām un starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem un pamatbrīvībām;

(15) Procesuālajos pasākumos, kuru mērķis ir saglabāt vai iegūt elektroniskus pierādījumus, ir ietverta skaidra un šaura aptverto datu veida definīcija. Procesuālie pasākumi sadarbībai ar privātā sektora struktūrām nodrošina, ka slogs šādām struktūrām ir samērīgs un ka privātā sektora struktūras pilnībā ievēro tiesību aktus, ar kuriem aizsargā to lietotāju cilvēktiesības. Konvencija tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem (piemēram, interneta pakalpojumu sniedzējiem) nodrošina juridisku skaidrību attiecībā uz viņu sadarbību ar Konvencijas dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm. Procesuālie pasākumi nelikumīga satura izņemšanai attiecas tikai uz tādu nelikumīgu saturu, kas Konvencijā ir definēts pietiekami konkrēti un šauri;

(16) Konvencija paredz sadarbības pasākumus, kas ļauj iestādēm dažādās valstīs, kuras ir instrumenta puses, efektīvi sadarboties, izmantojot savstarpēju tiesisko palīdzību, tostarp, izveidojot kontaktpunktus, krimināllizmeklēšanā vai tiesvedībā attiecībā uz instrumentā definētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Tajā varētu arī paredzēt šādus sadarbības pasākumus, lai krimināllizmeklēšanas vai tiesvedības ietvaros saglabātu vai iegūtu elektroniskus pierādījumus par jebkuru noziedzīgu nodarījumu, ar noteikumu, ka uz šiem pasākumiem attiecas pietiekami nosacījumi un aizsardzības pasākumi saskaņā ar valstu tiesību aktiem, kuri nodrošina cilvēktiesību un pamatbrīvību pienācīgu aizsardzību;

(17) Minētie sadarbības pasākumi ir saderīgi ar citām attiecīgām starptautiskām vai reģionālām konvencijām, jo īpaši organizētās noziedzības vai kibernoziedzības jomā, un nav pretrunā šādām konvencijām, starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem un pamatbrīvībām;

(18) Uz sadarbības pasākumiem attiecas nosacījumi, kas paredzēti pieprasījuma saņēmējas puses tiesību aktos, un tie paredz daudzus atteikuma iemeslus, piemēram, pamattiesību aizsardzības nodrošināšana, tai skaitā tiesību uz persondatu aizsardzību nodrošināšana, tostarp saistībā ar persondatu nosūtīšanu, un abpusēja sodāmība;

(19) Konvencija paredz stingrus nosacījumus un stingrus aizsardzības pasākumus, lai nodrošinātu, ka ES dalībvalstis var ievērot un aizsargāt pamattiesības, brīvības un ES tiesību vispārējos principus, kas nostiprināti Eiropas Savienības līgumos un Pamattiesību hartā, tai skaitā jo īpaši noziedzīgu nodarījumu un sodu par tiem samērīguma, likumības un nepieciešamības principus, procesuālās garantijas un tiesības, tiesības uz efektīviem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, nevainīguma prezumpciju, tiesības uz taisnīgu tiesu un to personu tiesības uz aizstāvību, uz kurām attiecas kriminālprocess, tiesības netikt divreiz tiesātam vai sodītam krimināllietā par to pašu noziedzīgo nodarījumu, kā arī tiesības uz privātumu, tiesības uz persondatu un elektronisko sakaru datu aizsardzību šādu datu apstrādes laikā, tostarp attiecībā uz nosūtīšanu iestādēm valstīs ārpus Eiropas Savienības, un tiesības uz vārda un informācijas brīvību. Konvencija jo īpaši nodrošina, ka ES dalībvalstis spēj izpildīt prasības par persondatu starptautisku nosūtīšanu Direktīvas (ES) 2016/680, Regulas (ES) 2016/679 un Direktīvas 2002/58/EK nozīmē. Nosacījumi un aizsardzības pasākumi arī nodrošina cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzību saskaņā ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem. Tas attiecas uz visu Konvenciju, tajā skaitā uz procesuāliem pasākumiem un sadarbības pasākumiem, tostarp tādiem, kas var būtiski pārkāpt personu tiesības;

(20) Konvencija nodrošina pamatu brīvprātīgiem spēju veidošanas pasākumiem, kuru mērķis ir atbalstīt valstu spēju veikt efektīvu kibernoziedzības izmeklēšanu un tiesvedību un iegūt elektroniskus pierādījumus citu noziedzīgu nodarījumu izmeklēšanai un tiesvedībai, tostarp, izmantojot tehnisko palīdzību un apmācību. *UNODC* ir skaidri noteikta funkcija šādu pasākumu īstenošanā;

(21) Konvencija nodrošina, ka kibernoziegumos cietušie saņem pienācīgu palīdzību, atbalstu, aizsardzību un piekļuvi kompensācijai;

(22) Konvencija nodrošina pamatu praktiskiem kibernoziedzības novēršanas pasākumiem, kas ir skaidri definēti un stingri ierobežoti un atšķiras no kriminālprocesuālajiem pasākumiem, kuri varētu pārkāpt personu vai juridisku personu tiesības un brīvības.

Attiecībā uz Konvencijas darbību Savienībai būtu jācenšas panākt, ka:

(23) Konvencija saglabā esošos globālos un reģionālos instrumentus un pašreizējo starptautisko sadarbību globālajā cīņā pret kibernoziedzību. Eiropas Savienības dalībvalstis to savstarpējās attiecībās jo īpaši spēj turpināt piemērot Eiropas Savienības noteikumus;

(24) Konvencijā ir paredzēts piemērots mehānisms, kura mērķis ir nodrošināt tās īstenošanu, un paredzēti nobeiguma noteikumi, tostarp par strīdu izšķiršanu, parakstīšanu, ratifikāciju, akceptēšanu, apstiprināšanu un pievienošanos, stāšanos spēkā, grozīšanu, apturēšanu, denonsēšanu un depozitāriju, kā arī par valodām, un šie noteikumi, ja tas ir iespējams un ir lietderīgi, ir veidoti saskaņā ar citu attiecīgu starptautisku vai reģionālu konvenciju noteikumiem, jo īpaši organizētās noziedzības vai kibernoziedzības jomā;

(25) Konvencija ļauj Eiropas Savienībai kļūt par tās pusi.

Sarunu procedūra kopumā ir šāda:

(26) Komisijai būtu jācenšas nodrošināt Konvencijas atbilstību attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem un politikai, kā arī Savienības saistībām, kas paredzētas citos attiecīgos daudzpusējos nolīgumos;

(27) Komisijai būtu jārisina sarunas Savienības vārdā par jautājumiem, kuri saskaņā ar Līgumiem ir tās kompetencē un attiecībā uz kuriem Savienība ir pieņēmusi noteikumus;

(28) Sarunām, tostarp katrai sarunu kārtai, ir jāsagatavojas pietiekami savlaicīgi. Šajā nolūkā Komisija informē Padomi par gaidāmo grafiku un par sarunās apspriežamajiem jautājumiem un dalās ar attiecīgo informāciju, tiklīdz tas ir iespējams;

(29) Saskaņā ar lojālas sadarbības principu Komisijai un dalībvalstīm sarunu procesā būtu cieši jāsadarbojas, tostarp, uzturot regulārus kontaktus ar dalībvalstu ekspertiem un pārstāvjiem Vīnē un Ņujorkā;

(30) Pirms sarunu kārtām notiek Ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupas sanāksme, lai attiecīgā gadījumā noteiktu svarīgākos jautājumus, formulētu viedokļus un sniegtu norādes, tostarp formulētu deklarācijas un atrunas;

(31) Komisija pēc katras sarunu kārtas ziņo, tostarp rakstiski, Ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupai par sarunu rezultātiem.

(32) Par visiem svarīgiem jautājumiem, kas var rasties sarunu gaitā, Komisija informē Padomi un apspriežas ar Ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās saistītu jautājumu darba grupu.